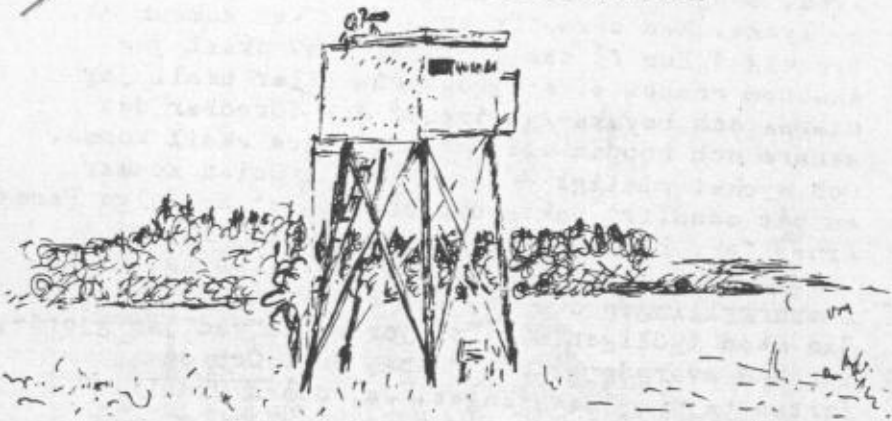

Däremot uppehöll sig rätt så mycket rovfåglar
i trakten.

September månad var också i väderhänseende
relativt god och ett mycket kraftigt fågelsträck
gick över trakten. Bl.a. kan följande intressanta
nämnas : 8 sept. två Transamlingar med sammanlagt
15 fåglar söderut. 22 sept. Stor flock Mindre
Korsnäbbar sträckte österut och Dornherrar söderut.
Samt sista observationsdagen den 6 okt. då bl.a.
100-talet Sidensvans flög söderut.

Det kommer att bli ytterligt intressant att
med det grundmaterial som finns nu, följa
huruvida förändringar sker i Ramnästraktens
fågelliv.

Sören Larsson

87167

RNK/A 1968

Gnien
86-68

HAN SJÖNG EN KVÄLL - - - -

Den 4 juni 1961 är en dag jag aldrig glömmer.
Det var den sommaren gäddan högg bättre än vanligt.
Just denna dag var varm och vindstilla. Lite
avkoppling på Gnien skulle passa utmärkt efter
skolslutet.

Jag rör drag nedåt Gnien. Nära vassen där gäddan
står. Lugnt. Stilla. Utanför Långgrunda huggar
det plötsligt. Kastspöet hoppar i aktern. Inget
bottennapp denna gång. Jag vevar snabbt in. Så
får jag plötsligt höra det - "fi-fy-fiå". Lätet
kommer från Starholmen. Men mig lurar inte "skommarn"

så lätt. Han kan gott sitta där med sin bandspelare
Jag fortsätter inhalningen. Normala storleken
tycks det. Sången ljuder från Starholmen med
jämna mellanrum. "Skommarn" blir nog snopen
när jag inte bryr mig om honom. Gäddan kommer
intill båtkanten. Då upphör sången för en stund,
men börjar igen - från en annan av holmarna.
Hjärtat i halsgropen lika fort som gäddan kastas
upp i båten. Full fart framåt! Snart får jag se
honom - Sommargyllingen. Han sitter i toppen
på en av alarna. Han sjunger underbart vackert.
Jag beundrar honom en lång stund. Ekan följer
med strömmen nedåt. Till slut är jag alldeles
under honom. Då börjar han varna - ett strävt
"krr"-ljud. Så flyger han båglikt till Starholmen
igen. Sången börjar snart. Jag är nästan sanslös
av lycka. Men bara för en stund. Vem kommer att
tro mig? Hur få tag i ett vittne? Skall jag
åka hem snabbt efter grabbarna eller skall jag
stanna och bevaka gyllingen? Jag föredrar det
senare och hoppas att någon fiskare skall komma.
Och mycket riktigt - långt nere i Gnien kommer
en båt oändligt sakta uppför ån. Det är Helge Persson,
Arnes far. Höjden av tur. När han kommit upp i
Norrbyviken ropar jag åt honom att lyssna på
sommargyllingen och att den är sällsynt o.s.v.
Han stod tydligen mera på jorden än vad jag gjorde,
för han svarade endast "Jaha, du". Och så
fortsatte han fiskafänget. Ja, dessa "vanliga"
människor.

Jag stannar i två timmar och lyssnar på den
ljuvliga sången. Gyllingen flyger omkring i
lövkrönorna mellan holmarna. Ingen mer fiskare
kommer. Jag beslutar mig för att åka hem efter
någon. Snabbrodd till sången - språngmarsch hem.
Ingen hemma. Arne - inte hemma. "Skommarn"
med bandspelare-inte hemma. På den tiden hade
jag vissa kontakter med Hans Avelin. Jag ringer
honom, har inte tid. Jag går och lägger mig.
Sover oroligt och vaknar tidigt. Åker snabbt ner
på Gnien men ingen sommargylling hörs. Skoldagen
går sakta. På kvällen ner igen men inte heller nu
får jag höra gyllingen. Han sjöng en kväll - en
kväll som jag aldrig glömmer.